

Svētās Bībeles brīnums

Elders M. Rasels Balards
no Divpadsmit apustuļu kvoruma

Es svinīgi liecinu, ka mēs esam patiesi un pilnīgi Kunga Jēzus Kristus ticīgie, un Bībelē ir Viņa atklātais vārds.

Mani brāļi un māsas, Bībele ir brīnums! Tas ir brīnums, ka praviešu, apustuļu un iedvesmotu garīdznieku Bībeles nosargāšanai un izmantošanai ir 4000 gadu ilga garīgā un laicīgā vēsture.

Tas ir brīnums, ka mums ir Bībeles spēcīgās mācības, principi, poēzija un stāsti. Bet vislielākais brīnums ir tas, ka dzīvības nozīme, kalpošana un Jēzus vārdi ir tikuši nosargāti gan tumšajos viduslaikos, gan neskaitāmu paaudžu konfliktos tā, ka tie ir vēl šodien.

Tas ir brīnums, ka Bībele savās lapās burtiski satur pārveidotu dziedējošo Kristus Garu, kurš gadsimtiem ilgi ir pievērsis cilvēku sirdis, liekot tām lūgt, izvēlēties pareizo ceļu un meklēt, lai atrastu savu Glābēju.

Svētā Bībele ir pareizs nosaukums. Tā ir svēta, jo tā māca patiesību, svēta, jo tā sasilda mūs ar tās garu, svēta, jo tā māca mums pazīt Dievu un saprast Viņa rīcību ar cilvēkiem, un svēta, jo tā savās lapās liecina par To Kungu Jēzu Kristu.

Abrahams Linkolns par Bībeli ir teicis: „Šī lieliskā grāmata . . . ir vislabākā dāvana, ko Dievs cilvēkiem ir devis. Viss labais, ko Glābējs ir devis pasaulei, bija parādīts šajā grāmatā. Bet, ja kas nav Bībelē, mums tas nav jāuzzina no nepareizā.” (*Speeches and Writings, 1859–1865* [1989], 628).

Tas nav nejauši vai sakritības pēc, ka mums šodien ir Bībele. Taisnīgi indivīdi tika Gara mudināti pierakstīt abus — svētās lietas, ko viņi redzēja, un iedvesmotos vārdus, ko viņi dzirdēja un runāja. Citi izvēlētie cilvēki tika mudināti aizsargāt un saglabāt to. Cilvēki, tādi kā Džons Viklifs, drošsirdīgie Viljams Tindeils un Johanness Gūtenbergs, pretēji lielai pretestībai, tika iedvesmoti tulkot Bībeli valodā, kuru cilvēki varētu saprast, un izdot to grāmatās, lai cilvēki varētu lasīt. Es ticu, ka pat karaļa Džeimsa sekotāji bija garīgi iedvesmoti savā tulkošanas darbā.

Tumšie viduslaiki bija tumši, jo evaņģēlija gaisma bija paslēpta no cilvēkiem. Viņiem nebija apustuļu vai praviešu, nedz arī tiem bija pieeja Bībelei. Garīdzniecība Rakstus turēja slepenībā un cilvēkiem nepieejamus. Mēs daudz esam parādā daudziem svētajiem mocekļiem un reformatoriem, tādiem kā Mārtiņš Luters, Džons Kalvins un Džons Huss, kuri pieprasīja brīvību lūgšanai un vispārējai pieejai svētajām grāmatām.

Viljams Tindeils atdeva savu dzīvību, jo ļoti dziļi ticēja Bībeles spēkam. Viņš teica: „Dieva vārdu būtība ir tas, ko kāds var lasīt vai dzirdēt loģiski izskaidrotu un apspriestu tā klātbūtnē un kas nekavējoties dara to labāku un labāku katru dienu, līdz viņš ir izveidojies par pilnīgu cilvēku.” (S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones*, "William Tyndale — Martyr, Father of the English Bible [2004], xv).

Godīgas, ikdienas Bībeles studijas dara mūs labākus un labākus, un mums vienmēr ir jāatceras tos neskaitāmos mocekļus, kuri zināja tās spēku un kuri atdeva savu dzīvību, lai mums būtu iespējams tās vārdos atrast ceļu uz mūžīgo laimi un mūsu Debesu Tēva valstības mieru.

Kaut arī šie agrīnie kristiešu reformatori piekrita daudzām lietām, tie galu galā nepiekrita daudziem mācību punktiem. Tā rezultātā izveidojās daudzās kristiešu konfesijas. Rodžers Viljams un agrīnie reliģiskās brīvības cīnītāji secināja, ka „uz zemes nav nevienas regulāri veidotas baznīcas, ne arī apmācītu cilvēku, lai vadītu kādus baznīcas rituālus; un tādi nevar būt līdz brīdim, kad būs jauni lielās Baznīcas galvas, kuru atnākšanu viņš meklēja, sūtiiti apustuļi” (skat. William Cullen Bryant, red., *Picturesque America; or, the Land We Live In*, 2 sēj.. [1872–74], 1:502).

Desmitiem miljonu cilvēku ir atraduši ticību Dievam un Jēzum Kristum, meklējot patiesību svētajā Bībelē. Daudziem no viņiem nepiederēja nekas vairāk kā Bībele, lai stiprinātu un vadītu viņu ticību.

Pateicoties reformatoru centieniem, Bībele kļuva par mājsaimniecību īpašumu. „Dieva vārds tika lasīts pie ģimenes pavarda kā nabadzīgās, tā bagātās ģimenēs” (John A. Widtsoe, Conference Report, 1939. g. apr., 20).

Miljoniem ģimeņu sanāca kopā meklējot, lai atrastu Jēzus Kristus Baznīcu, studējot Bībeli. Viena no tādām ģimenēm, agrīnajos 1800-os gados Ņujorkas ziemeļos, bija Džozefa Smita, vecākā ģimene. Viens no viņa dēliem bija Džozefs Smits, jaunākais, kurš studēja Bībeli, lai uzzinātu, kura no daudzajām reliģiskajām grupām ir Jēzus Kristus baznīca. Viņš bija Bībeles iedvesmots lūgt pēc garīgas gaismas un zināšanām no Dieva. Apņēmīgi meklējot Svētajos Rakstos solīto gudrību, Džozefs 1820. gada agrā pavasarī metās ceļos lūgšanā. Ak, kāda brīnišķīga gaisma un patiesība viņu apspīdēja tajā dienā, kad viņš redzēja brīnišķīgo Dieva Tēva un Tā Kunga Jēzus Kristus izpausmi! Vēl vienu reizi Dievs aicināja pravieti, kā Viņš to darīja Noa, Ābrahāma un Mozus dienās.

Cik pateicīgiem mums jābūt par svēto Bībeli. Tajā mēs mācāmies ne tikai par dzīvi un mācībām un Kristus doktrīnām, mēs mācāmies arī par Viņa Baznīcu un Viņa priesterību un par organizāciju, kuru Viņš tajās agrīnajās dienās izveidoja un nosauca par Jēzus Kristus Baznīcu. Mēs ticam šai Baznīcai, un mēs ticam, ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir tā pati Baznīca, kas atjaunota uz zemes, pilnīga un ar to pašu struktūru, to pašu priesterību.

Bez Bībeles mēs nezinātu par Viņa Baznīcu agrīnajās dienās, nedz arī mums būtu evaņģēlija pilnība tagad.

Es mīlu Bībeli. Es mīlu tās mācības un pamācības, un tās garu. Es mīlu Vecās Derības neatvairāmos, dziļos stāstus un tās praviešu lieliskās liecības par Kristus atnākšanu. Es mīlu Jaunās Derības apustuļu ceļojumus un brīnumus, un Pāvila vēstules. Bet visvairāk es mīlu tās aculiecinieku vārdu pierakstus un piemērus, un mūsu Glābēja Jēzus Kristus veikto Izkupināšanu. Es mīlu izredzes un mieru, kas nāk no Bībeles lasīšanas.

Brāļi un māsas, es esmu pārliecināts, ka daudzi no jums ir pieredzējuši, ka cilvēki saka: „Mormoņi nav kristieši, jo tiem ir sava Bībele, Mormona Grāmata.” Ikvienam, kam ir šis nepareizais priekšstats, mēs sakām, ka mēs ticam Tam Kungam, Jēzum Kristum, kā mūsu

Glābējam un mūsu glābšanas plāna Autoram, un ka mēs ticam, cienām un mīlam svēto Bībeli. Mums ir arī papildus Svētie Raksti, ieskaitot Mormona Grāmatu, bet tie atbalsta Bībeli un nekad to neaizvieto.

Jēzus mācīja: „Meklējat rakstus, jo . . . tie ir, kas dod liecību par Mani” (Jāņa 5:39). Šie vārdi paredz ieskatu un iedvesmu visiem tiem, kuri patiesi meklē, lai zinātu un saprastu patiesību par Jēzu Kristu. Raksti ir pilni ar vēsturi, mācībām, doktrīnām, stāstiem, sprediķiem un liecībām, visas no kurām viennozīmīgi ir vērstas uz mūžīgo Kristu un Viņa fizisko un garīgo misiju Debesu Tēva bērniem.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi tic, ka „visi raksti ir Dieva iedvesmoti un noderīgi” (2. Timoteja 3:16). Mēs mīlam Bībeli un citus Rakstus. Šis apgalvojums var pārsteigt kādu, kurš nav zinošs par mūsu ticību Bībelei kā atklātam Dieva vārdam. Tā ir viens no mūsu ticības pamatiem, spēcīga liecība par Glābēju un Kristus pieaugošo ietekmi to dzīvē, kuri pielūdz un seko Viņam. Jo vairāk mēs lasām un studējam Bībeli un tās mācības, jo skaidrāk mēs redzam atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija doktrināro pamatu. Mēs tiecamies mīlēt Rakstus un veltam tiem laiku. Mums jāsaplāno mūsu studiju laiks, lai varētu mīlēt un saprast visus Rakstus.

Jūs jaunie cilvēki, īpaši, kuri Bībeli neņem vērā vai mazina tās vērtību. Tas ir svēts un pilns apraksts par mūsu Kunga dzīvi. Bībele satur simtiem lapu vairāk kā visi mūsu pārējie Raksti kopā. Tā ir visas kristietības pamats. Mēs nekritizējam un nenoniecīnām citas ticības. Mūsu lielā iespēja kā kristiešiem ir dalīties ar visu, ko Dievs ir atklājis, ar visiem Viņa dēliem un meitām.

Tie, kuri pieder šai Baznīcai, nezaudē ticību Bībelei — tie stiprina to. Mormona Grāmata nepadara pliekānu, nesamazina vai nenoniecina Bībeli. Gluži otrādi, tā atraisa, izrāda un ceļ to godā. Mormona Grāmata liecina par Bībeli, un abas liecina par Kristu.

Pirmā Kristus derība ir Bībeles Vecā Derība, kas pareģo un pravieto Glābēja atnākšanu, Viņa lielisko dzīvi un Viņa veikto Izpirkšanu.

Otrā Bībeles Kristus derība ir Jaunā Derība, kas dokumentē Viņa dzimšanu, Viņa dzīvi, Viņa kalpošanu, Viņa evaņģēliju, Viņa baznīcu, Viņa veikto Grēku Izpirkšanu un Viņa atdzimšanu, kā arī Viņa apustuļu liecības.

Trešā Kristus derība ir Mormona Grāmata, kas arī pareģo Kristus atnākšanu, apliecina Bībelē minēto Viņa veikto Grēku Izpirkšanu un tad atklāj Tā Kunga zemes rietumu puslodes apmeklējumu. Mormona Grāmatas apakšvirsraksts, kas skaidro un izklāsta tās mērķi, un ir uzdrukāts uz ikviena eksemplāra, ir „Vēl viena liecība par Jēzu Kristu”.

Katra no šīm trim derībām ir daļa no lielā, nedalāmā Tā Kunga vārdu kopuma Viņa bērniem. Tās satur Kristus vārdus, kuros mēs esam pamācīti par visu, kas jādara, lai sagatavotos mūžīgajai dzīvei (skatīt 2. Nefija 31:20). Tiem, kuri domā, ka kāda derību daļa ir svarīgāka un patiesāka par citām, trūkst visu oficiāli apstiprināto Rakstu skaistums un pilnība.

Un tiem, kuri domā, ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi netic Jēzum Kristum vai Bībelei, būtu jāvelta laiks tam, lai saprastu Baznīcu, tās nosaukuma nozīmi un tās vēstījuma spēku.

Es esmu neizpratnē par tiem, kuri jautā par šīs Baznīcas ticību Bībelei un mūsu vietu kā kristiešiem. Baznīcas nosaukums ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. Mūsu pēdējā vispārējā konferencē, šajā ēkā, mūsu Baznīcas vadītāji vadījās no Bībeles aptuveni 200 reizes. Šī Baznīca ir veidota un darbojas kā tā Baznīca, kuru Kristus un Viņa apustuļi izveidoja Jaunajā Derībā. Vadībā esošie šodien ir pravietis un Tā Kunga Jēzus Kristus apustuļi.

Es svinīgi liecinu, ka mēs esam patiesi un pilnīgi Kunga Jēzus Kristus ticīgie, un Bībelē ir Viņa atklātais vārds. Mēs neticam tikai Bībelei, mēs cenšamies sekot tās priekšrakstiem un mācīt tās vēstījumus. Mūsu misionāru vēstījums ir, ka Kristus un Viņa evaņģēlijs, un Viņa Izpirkšana, un Svētie Raksti ir tās vēstījuma saturs. Mēs visiem cilvēkiem sakām: „Mēs izrādām mūsu mīlestību jums un ielūdzam jūs nākt. Dalīsimies tajā, ko Dievs mums atklājis.”

Mani brāļi un māsas, mums jāpalīdz visiem cilvēkiem, ieskaitot mūsu Baznīcas locekļus, izprast svētās Bībeles spēku un nozīmību. Bībele ir Svētie Raksti, kas māca mūs un visu cilvēci pieņemt Jēzu Kristu kā Glābēju. Lai Dievs mums dāvā vēlmi un spējas pieņemt un dzīvot pēc Viņa svētajām mācībām — tā ir mana pazemīga lūgšana Viņa svētajā Vārdā, āmen.